

au front. 2. Lien. 3. Carcan). с. м. головная повязка, вуаль или длинный платокъ, повязываемый на голову Турчанками: Тя бѣше въ главѣ-тѣ доста много съ чемери окичена и овѣрзана. *Л. Д. 74 р. 242.*

Чемер(л)ѣка с. ж. чемерица: „Извикай Ерина Самовила, Тая ми ѣ вѣрна посестрима, Тая знайтъ билки чемерлики, Ке ми оздрайтъ мое бѣло сѣрце“. *М. 60.* А ако са скрне Нейде чемерика, Ти я ископавашъ съ своята мотика, Па садитъ мамуле Жито, ечимиди. *З. 161.*

Чемерлія пр. „Аль минафте река чемерліа, Аль минафте край више кѣпина, Аль видофте гроба Секуло'а“. *М. 115.*

Чемширенъ Чемширъ см. чимширъ, чимширентъ.

Ченгѣль* (*tchenguel, s. p. 1. Forêt, lieu inculte. 2. Croc, crochet*) с. м. крюкъ; особаго рода крюкъ, на которомъ вѣшаютъ мясо; употребляется также при чисткѣ внутренностей распорогаго животнаго: На четыры забиты сухы приковани бѣхъ отъ горѣ гриды на близо, по кои имаше набиты изострены желѣзны куку (ченгелы). Отъ една страна съ стѣлбъ възкачяхъ усжденнаго и бутвахъ го гола на тѣхъ куку! *Гн. 275.* „Я хвѣрлете ситна мряжа Ситна мряжа со ченгеле!“ *М. 63.* Ченгелъ пѣхти. *Ч. 80.*

Ченѣ* (*tchenè, s. t. Mâchoire inférieure, menton*) с. с. челюсть, скула: Щомъ издѣхне, врьзвать му ченета-та съсъ крыжа да ся затворятъ уста-та му. *Ч. 41.* А за просія треба да хващатъ хора, кои да са отворени, да имъ играй ченето. *Зк. 54.* Той има ченѣ—онъ говорунъ.

Ченица с. ж. пшеница см. подг см. пшеница.

Чениѣ Чениѣче см. чиния.

Чепатъ пр. суковатый: Мотыкытъ ми и топоритъ отъ многото имъ употрѣбеніе върху коравы и чепаты дръвета ся исхабили и съвершено затѣпли. *Р. С. 49.* Коравыйтъ и чепатъ дѣнеръ на старытъ дръвета е затвърдѣлъ отъ многото години. *Т. 270.*

Чепиджія* (*djebedji s. t. 1. Fourbisseur. 2. Cuirassier*) с. м. син. кондурджия, башмачникъ; сапожникъ: При чепиджія-та, при шапкаря, при сѣдлари—хартія-та е парва. *Л. Д. 1875 р. 111.*

Чепица* с. ж. Чепиче ум. штиблеты: Кой-то иска да носи ластикови галоши, нѣка по напредъ обува на нозе-тѣ си чепици, направени отъ легка лѣтна мешина (ластика). *Л. Д. 1876 р. 106.* Единъ день той повиква кундураджія-та да му земе мѣрка за едни чепичета. *ib. 1875 р. 155.*

Чепичъ с. м. — чепица: Съглѣдахъ едно парче мешина за горница на единъ чепичъ и други за долница. *Л. Д. 1874 р. 232.*

Чѣпка с. ж. вѣтъв. Чѣпче ум. вѣточка (син. чевуръ): Щомъ падне мразъ вече на лозе-то, стопанина да отреже чѣпка-та заедно съ